

Fekete-fehér hangok a Vízi Színház színpadán

Hétfőn este Romhányi Tiborné Erika a Szarvasi Roma Önkormányzat képviselője köszöntötte a nagy számban megjelent nézőket a Szarvasi Vízi Színház színpadáról. Bevezetőjében bemutatta a Cinka Panna Cigány Színházat és vezetőjét Jónás Judit színművészt. A színház hitvallása, ahogyan Erika elmondta, de a színház web-lapján is olvasható: „Feladatunk a cigány nemzetiség gazdag kultúrájának, zenei világának, tehetségének, érzékenységének mind szélesebb közönséggel történő megismertetése. A bemutatott előadások kötődnek a roma kultúrához akár témaválasztás, szerző, rendező, színészek, zenészek tekintetében. A repertoár létrehozásakor a sokoldalúság követelmény. Folyamatosan szerepel a műsoron mesejáték, monodráma, zenés életmű, balladák színházi adaptációja, mai magyar drámák, irodalmi estek. Hidat kell építenünk, mely segítségével áthidalhatóvá válnak a feszültségek. Európába, csak egységes kultúrával képviseltethetjük magunkat, melynek szerves része a cigányság is. Ez a mai roma ember reneszánsz hitvallása. A népművészet és a népi kultúra élő megtapasztalása elősegíti a kölcsönös barátságok kialakulását és egymás megértését.”

E hitvallás jegyében készült a „Fekete Fehér hangok” című pódiumest. Az esten Cigány-magyar-spanyol költők versei hangoztak el autentikus cigány dalokkal, tánccal. Szécsi Magda, Choli Daróczi József, Lakatos Menyhért, József Attila, Nagy László, Federicó Garcia Lorca verseit Jónás Judit tolmácsolásában hallhattuk, megint – szerintem – túl pátoszosan. Gitár és ének Mata András, az autentikus táncokat és énekeket Szecső Rebeka, Szecső-Kovács Zoltán és Németh Izsák Krisztián mutatta be a Vízi Színház közönségének. A koreográfus Szecső-Kovács Zoltán volt. A táncosok nagyszerűek voltak.

A komor versek után tánccal lazítottak a kezdeti feszültségeken. Ma is az a véleményem, – amit a pénteki előadás után is írtam – hogy nem minden fehér és nem minden fekete.